

Biblické texty:

Izajáš 61,1-4.8-11: Duch Panovníka Hospodina je nade mnou. Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným, poslal mě obvázat rány zkroušených srdcem, vyhlásit zajatcům svobodu a vězňům propuštění, vyhlásit léto Hospodinovy přízně, den pomsty našeho Boha, potěšit všechny truchlíci, pozvednout truchlíci na Sijónu, dát jim místo popela na hlavu čelenku, olej veselí místo truchlení, závoj chvály místo ducha beznaděje. Nazvou je „Stromy spravedlnosti“ a „Sadba Hospodinova“ k jeho oslavě. Co bylo od věků v troskách, vybudují, postaví, co kdysi bylo zpusťošeno, obnoví zničená města, zpusťošena po celá pokolení. „Neboť já Hospodin miluji právo, při zápalné oběti nenávidím vydírání. Jejich výdělek jim předám věrně a uzavřu s nimi smlouvu věčnou. Jejich potomstvo bude známé mezi pronárody a jejich potomci uprostřed národů. Všichni, kdo je spatří, rozpoznají na nich, že oni jsou to potomstvo, jemuž Hospodin žehná.“ Velmi se veselím z Hospodina, má duše jása k chvále mého Boha, neboť mě oděl rouchem spásy, zahalil mě pláštěm spravedlnosti jak ženicha, jenž si jako kněz čelenku bere, a jako nevěstu, která se kráší svými šperky. Jako země dává vzrůst tomu, co klíčí, jako zahrada dává vzkličít tomu, co bylo zaseto, tak Panovník Hospodin dá vzkličít spravedlnosti a chvále přede všemi pronárody.

1.List Tesalonickým 5,16-24: Stále se radujte, v modlitbách neustávejte. Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás. Plamen Ducha nezhášejte, prorockými dary nepohrdejte. Všecko zkoumejte, dobrého se držte, zlého se chraňte v každé podobě. Sám Bůh pokoje necht' vás cele posvěti a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní.

Jan 1,6-8.19-28: Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. Toto je svědectví Janovo, když k němu Židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Nic nepopřel a otevřeně vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Znovu se ho zeptali: „Jak to tedy je? Jsi Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme přinést odpověď těm, kdo nás poslali. Za koho se sám pokládáš?“ Řekl: „Jsem hlas volajícího na poušti: Urovňte cestu Páně – jak řekl prorok Izaiáš.“ Ti vyslaní byli z řad farizeů. Otázali se ho: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš ani Eliáš ani ten Prorok?“ Jan jim odpověděl: „Já křtím vodou. Uprostřed vás stojí, koho vy neznáte – ten, který přichází za mnou; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u jeho obuvi.“ To se stalo v Betanii, na druhém břehu Jordánu, kde Jan křtil.

Za koho se pokládáme, kdo jsme?

Nejvíce asi převládá názor, že nejsme nikým výjimečným, někdy trpíme pocitem nedůležitosti, nevýznamnosti. Museli si tak připadat i Izraelci, když byli ve vyhnanství. Prorok k nim však mluví neuvěřitelná slova: obnoví či postaví, co bylo zničeno a zpusťošeno. Dá se tomu věřit?

V naší době, když něco není v pořádku, obvykle slyšíme ztěžování, obviňování, kritizování, svalování viny na druhé. Možná to děláme také. Kde jsou věci v nepořádku a také vztahy mezi lidmi, tam je však účinnější povzbuzení a konkrétní pomoc.

O Vánocích k nám přichází Ježíš – láska a světlo do našich životních problémů, starostí, bolestí. Obvykle říkáme, navraťme se k Hospodinu, ale o Vánocích přichází on k nám. Čas Hospodinovy přízně znamená, že vztah lásky proniká naše vztahy. (Pomoc samoživitelce se třemi dětmi, pomoc se zprovozněním mobilu.) To vnáší do života radost. Včerejší Rybova vánoční mše byla radostí.

Radujme se stále – neznamená přetvařování se a předstírání úsměvů. Znamená to být radostnými lidmi. Apoštol Pavel věděl, jaké těžké životní podmínky měli tehdy lidé, kteří nepatřili ke smetánce společnosti. My to také vidíme kolem sebe. Co teprve lidé ve válce. Radovat se znamená vědět, že život má smysl, i když to v životě není jednoduché, někdy spíše těžké až bezvýchodné. Vědět, že takovou cestu života nastoupí o Vánocích v Betlémě i Ježíš, abychom my v něm měli oporu a příklad k následování.

V modlitbách neustávejte – apoštol Pavel ví, že se musíme na svou práci soustředit. Jde o životní postoj, který je rámován vděčností. Proto se mnozí snažíme ráno, nebo kdykoli během dne otvírat „Čtení na každý den“, abychom svoje chování ladili na Boží vlnu a ne na naše lidské nápady. Abychom se korigovali, když zapadáme znovu do ztěžování si, obviňování, kritizování, nebo svalování potíží na druhé.

Jan působil na poušti u řeky Jordánu. Nebylo to však místo pusté, nýbrž místo, kudy lidé chodili pro vodu a kudy táhly karavany. Takže být „volajícím na poušti“ neznamená odejít někam do ústraní, ale naopak být mezi lidmi, v „poušti“ vztahů. Být tam, kde jsou lidé a věci v nepořádku a kde mnohé potřebuje být změněno. Být hlasem, který sděluje druhým, že víra v Boha je osobním vztahem, který se denně prožívá, který po nás žádá neustálé změny v myšlení a chování. Když se nám to začíná dařit, Pán Bůh pak pro nás dokáže změnit zdánlivě nezměnitelné, co považujeme třeba za nepříznivý osud. On se od nás neodvrací, abychom ho už neobtěžovali, nebo nezdržovali; Bůh k nám znovu přichází. Radujme se!